

mer disse 300,000 Kr., bliver det ikke saa ganske lidt over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der vil komme til at hvile paa denne lille Havn og denne lille By med 23—2400 Mennesker. Vi frygte meget for, at Forrentningen og Afdragningen af Laanet ikke vil gaa i Længden, og at Resultatet deraf vil blive et Tab for Statskassen. Fremfor den Slags usikre Laan foretrække vi, at man, naar der er Anledning til at støtte et kommunalt Foretagende, som Kommunen ikke fuldt ud kan magte, saa at yde et Stats-tilskud og ikke lade Staten paa denne Maade agere Laanekasse for Kommunerne.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg anbefaler det høje Ting at stemme for de 3 Ændringsforslag og derefter for den saaledes ændrede Finanslovs Overgang til 3dje Behandling.

Justitsministeren (Rump): Naar jeg nu inden Diskussionens Fortsættelse om de stillede Ændringsforslag tager Ordet, er det for at udtale mig om nogle Bemærkninger, som det ærede Medlem for Færøerne (Fr. Petersen) under første Behandling af Finanslovsforslaget, medens jeg var fraværende, fremsatte i Anledning af en nylig stedfunden Besættelse af Landfogedembedet paa Færøerne. Efter at have udtalt sin Formening om, at dette Embede næsten i en Menneskealder ikke havde været heldig besat, gik det ærede Medlem over til at omtale den sidste Besættelse, der foregik for en halv Snes Dage siden, og med hvilken han ogsaa var misfornøjet, og endte med at udtale sin Forventning om, at det fra Regeringens Side maatte blive paaagtet, at der herefter mere end hidtil blev set paa, at de Mænd, der kom derop, særlig i Landfogedembedet, havde saa stort Kendskab til Forholdene, som maatte anses for nødvendigt, for at de paa fyldestgørende Maade kunde varetage deres Embede. — Jeg skal nu ikke komme ind paa det ærede Medlems Udtalelser om dette Embedes Besættelse i tidligere Aar, men kun holde mig til hans Besværing over den sidste Besættelse. Sammenhængen hermed er følgende. Landfogedembedet blev, da det sidst var ledigt, søgt bl. a. af to Færinger. Den ene af disse blev gentagne Gange stærkt anbefalet mig af det ærede Medlem. Jeg lod ham forstaa, at jeg havde store Betænkeligheder. Da nu Færingen ikke fik Embedet, har det ærede Medlem fundet sig foranlediget til for Tinget at udtale sin Besværing over den formentlig urigtige Forbigaaelse. Nu kan det ganske vist være en Fordel saavel for

en ny ansat Embedsmand som for den paagældende Embedskreds, at han har noget Kendskab til Forholdene i Kredsen, og at det altsaa for saa vidt kan have sin Fordel, at en ny Embedsmand paa Færøerne er en Færing. Forholdene have ogsaa ført med sig, at jeg har kunnet foranledige Færinger ansatte i Embeder paa Færøerne. I den Tid, jeg har været Minister, er der fra Ministeriet eller efter dets Indstilling blevet besat fire Embeder derovre, deraf to Sysselmandssteder; der naturligvis bleve givne til Færinger, og Amtmandsembedet samt et Distriktslægeembede, i hvilke ligeledes Færinger ere blevne ansatte. Men deraf følger jo ikke, at man i alle Tilfælde, hvor der blandt Ansøgerne er en Færing, skulde lade det Hensyn være det afgørende. Der er andre Hensyn, som have en væsentligere Betydning. Det ærede Medlem har nødt mig til, naar jeg skal komme ind paa hans Besværing, at drage en Parallel mellem de to Kandidater, der var Spørgsmaal om. Hvad angaar Færingen, da er han Kandidat fra 1880 med haud. I de første Aar, efter at han havde taget sin Eksamen, var han Fuldmægtig hos Amtmanden paa Færøerne; efter den Tid har han levet herhede i Danmark og ernæret sig som Sagfører. Den ansatte Embedsmand er Kandidat med laud og har paa det juridiske Embedsomraade en omfattende praktisk Erfaring, idet han dels har været Fuldmægtig paa et Amtskontor og By- og Herredsfuldmægtig, i hvilken Egenskab han til Tider har forvaltet det paagældende By- og Herredsfogedembede, dels i adskillige Aar været ansat i et af vore Ministerier; han er anbefalet paa den allerbedste Maade fra de forskellige Steder, særlig af den paagældende Minister, Kultusministeren, der for mig har udtalt sin Beklagelse over, at han skulde af med denne meget dygtige unge Mand, som han havde haabet at kunne bevare for Ministeriet. Under disse Forhold var der for mig ikke nogen Tvivl om, hvorledes jeg ved den forestaaende Embedsbesættelse bedst kunde varetage Færingernes Tarv, nemlig ved Indstillingen af den sidste til Embedet. — Naar i øvrigt det ærede Medlem mener, at det skulde have saa stor en Betydning, at Valget var faldet paa en Færing, saa ligger der i Virkeligheden en Overdrivelse til Grund for denne Mening. Det er noget, som selvfølgelig altid har sin Betydning for en ny ansat Embedsmand, om han tidligere har haft praktisk Kendskab til de Forhold, under hvilke han skal virke.